1. De af fællesskabsretten anvendte retlige begreber skal fortolkes og anvendes ensartet i hele Fællesskabet, medmindre der udtrykkeligt eller stiltiende er henvist til national ret.

2. Udtrykkene »tilbud« og »tilbudt« i forordningerne nr. 120/67, 132/67 og 1028/68 skal fortolkes ensartet i de forskellige medlemsstater og under hensyn til formålene med den interventionsordning, som er oprettet ved disse forordninger.

3. Tilbudet skal anses for afgivet efter betydningen i de af den nationale ret nævnte forordninger, når det skriftligt er kommet frem til interventionsorganet.

4. Tilbud til intervention skal for at være lovlige og forpligtende for interventionsorganet angive det sted, hvor de tilbudte varer befinder sig eller vil befinde sig på tidspunktet for tilbudets afgivelse, dvs. på det tidspunkt, hvor tilbudet kommer frem til det nævnte organ. Et oprindeligt i så henseende ufuldkomment tilbud kan senere berigtiges men får først retsvirkninger i det øjeblik, hvor det opfylder samtlige betingelser for at være lovligt.

5. Ordene »befinder sig på tidspunktet for tilbudets afgivelse« i artikel 1 i forordning nr. 132/67 indebærer, at de tilbudte varer på tidspunktet for tilbudets afgivelse skal være stillet til rådighed for interventionsorganet, således at dette alene er beføjet til at træffe bestemmelse om varernes eventuelle senere flytning.

6. Med henblik på at realisere den fælles markedsordnings målsætninger skal iværksættelsen af interventionsmekanismerne være reguleret så ensartet som muligt for at undgå, at den frie bevægelighed for korn under normale forhold på Fællesskabets interne marked hindres. Det er derfor udelukket at antage, at medlemsstaterne kan fastsætte noget herfra afvigende, når forordningernes forfattere ikke klart har tilkendegivet dette.

I sag 49/71

angående en anmodning, som i medfør af EØF-traktatens artikel 177 er indgivet til Domstolen af Hessischer Verwaltungsgerichtshof — 6. afdeling — for i en sag, der verserer for nævnte ret mellem

HAGEN OHG, Hamburg

og

EINFUHR- UND VORRATSSTELLE FÜR GETREIDE UND FUTTERMITTEL, Frankfurt,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af visse bestemmelser i Rådets forordning nr. 120/67 (EFT 1967, s. 29; org. ref. JO 2269/67), Rådets forordning nr. 132/67(EFT 1967, s. 66; org. ref. JO 2364/67) og Kommissionens forordning nr. 1028/68 (JO L 176, s. 1),

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af: præsidenten R. Lecourt, afdelingsformændene J. Mertens de Wilmars (refererende) og H. Kutscher, dommerne A.M. Donner, A. Trabucchi, R. Monaco og P. Pescatore,

generaladvokat: K. Roemer
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Præmisser

1. Ved kendelse af 19. juli 1971, indgået til Domstolens justitskontor den 29. juli 1971, har Hessischer Verwaltungsgerichtshof i medfør af artikel 177 i traktaten om oprettelse af EØF forelagt forskellige spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 7 i Rådets forordning nr. 120/67 (EFT 1967, s. 29; org.ref. JO 117 af 19. 6. 1967), artikel 1 i Rådets forordning nr. 132/67 (EFT 1967, s. 66; org.ref. JO 120 af 21. 6. 1967) og artikel 3 i Kommissionens forordning nr. 1028/68 (JO L 176 af 23. 7. 1968, s. 1);

2. fortolkningen ønskes med henblik på spørgsmålet, om Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel var forpligtet til for handelscentret i Mannheim at overtage nogle i Frankrig høstede mængder korn, som var tilbudt til intervention;

   tilbudene blev afgivet på formularer dateret den 5. maj, som blev modtaget den 6. maj 1969, uden angivelse af det sted, hvor kornet — der på dette tidspunkt var under transport — befandt sig på tilbudstidspunktet;

   de nævnte tilbud blev suppleret med en angivelse af varernes ankomst til Mannheim, der fandt sted senere end datoen for ikrafttrædelsen af Kommissionens beslutning af 8. maj 1969 (JO L 112 af 9. 5. 1969, s. 2), der bemyndigede Forbundsrepublikken Tyskland til at begrænse interventionsopkøbene af korn, som måtte blive tilbudt senere end beslutningens ikrafttræden.

3. I medfør af artikel 7 i Rådets forordning nr. 120/67 har de af medlemsstaterne udpegede interventionsorganer under visse betingelser pligt til at opkøbe det i Fællesskabet høstede korn, som tilbydes dem;

artikel 1 i Rådets forordning nr. 132/67 bestemmer, at interventionstilbud skal afgives til et interventionsorgan for et handelscenter, der er udvalgt blandt de tre handelscentre, som ligger nærmest ved det sted, på hvilket kornet befinder sig på tidspunktet for tilbudets afgivelse;

artikel 3 i Kommissionens forordning nr. 1028/68 kræver, at interventionstilbudet fremsættes skriftligt;

endelig giver den samme forordnings artikel 5 interventionsorganerne kompetence til om nødvendigt at udstede supplerende procedureregler og betingelser for overtagelse, der er forenelige med den pågældende forordning, med henblik på at tage hensyn til særlige omstændigheder i den enkelte medlemsstat.

Vedrørende det første spørgsmål

4. Det første spørgsmål er, om udtrykkene »tilbud« og »tilbudt«, der findes i de ovennævnte forordninger, skal fortolkes på samme måde i de forskellige medlemsstater.

5. Artikel 7 i forordning nr. 120/67 forpligter kun interventionsorganerne til at købe det korn, som bliver dem tilbudt, såfremt tilbudene opfylder visse kvalitative og kvantitative betingelser, der skal bestemmes i henhold til artiklens stykke 5;

ifølge den nævnte forordnings femte betragtning er det — såfremt der må træffes interventionsforanstaltninger for at stabilisere markedet og sikre den pågældende landbrugsbefolkning en rimelig levestandard — nødvendigt, at disse foranstaltninger gøres ensartede, så at de ikke lægger hindringer i vejen for den fri kornhandel inden for Fællesskabet;

6. da pligten til at intervenere på afgørende måde er forbundet med et forudgående tilbud, er det, med henblik på at garantere den ensartethed, som søges opnået for betingelserne for intervention, nødvendigt, at begrebet forskriftsmæssigt tilbud og de betingelser, som det indebærer, har et fællesskabsretligt indhold;

dette krav trænger sig på ikke blot i det omfang, hvor fællesskabsmyndighederne selv fastsætter de nævnte betingelser, men også i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at de supplerende betingelser, som de enkelte medlemsstaters interventionsorganer i visse tilfælde har hjemmel til at udstede, er forenelige med interventionssystemets formål;

de af fællesskabsretten anvendte retlige begreber skal fortolkes og anvendes ensartet i hele Fællesskabet, medmindre der udtrykkeligt eller stiltiende er henvist til national ret;

7. heraf følger, at interventionsorganerne, selv om de i medfør af artikel 5 i forordning nr. 1028/68 havde bemyndigelse til at udstede yderligere procedureregler og betingelser for overtagelse, imidlertid ikke kunne fravige det fællesskabsretlige tilbudsbegreb, således som det navnlig fremgår af forordningerne nr. 120/67 og 132/67;

8. der må derfor svares, at udtrykkene »tilbud« og »tilbudt« i forordningerne nr. 120/67, 132/67 og 1028/68 skal fortolkes ensartet i de forskellige medlemsstater og under hensyn til formålene med den interventionsordning, som er oprettet ved disse forordninger.

Vedrørende det andet spørgsmål

9. Domstolen spørges, om udtrykket »tilbud« skal fortolkes således, at et tilbud om korn til intervention skal anses for afgivet i det øjeblik, hvor den bydende afsender sit tilbud, eller først i det øjeblik, hvor tilbudet kommer frem til interventionsorganet.

10. Når tilbudet til intervention er forskriftsmæssigt afgivet, medfører det i sig selv en pligt for interventionsorganet til at opkøbe det tilbudte korn;

    en retsakt med en så bebyrdende virkning kan ikke, bortset fra undtagelsestilfælde, binde den adressat, som retsakten har til hensigt at forpligte, og følgelig anses for fuldkommen, før den er kommet til nævnte adressats kundskab;

11. der må derfor svares, at tilbudet skal anses for afgivet efter betydningen i de af den nationale ret nævnte forordninger, når det skriftligt er kommet frem til interventionsorganet.

Vedrørende det tredje spørgsmål

12. Endvidere spørges Domstolen, om der foreligger et gyldigt tilbud, der kan accepteres, når tilbudet ikke indeholder oplysninger om det sted, hvor varerne befinder sig eller befandt sig på tilbudstidspunktet.

13. I medfør af artikel 1, stk. 1 i Rådets forordning nr. 132/67 skal ethvert interventionstilbud afgives for et handelscenter, der er udvalgt blandt de tre handelscentre, som ligger nærmest det sted, på hvilket kornet befinder sig på tidspunktet for tilbudets afgivelse, og i medfør af samme forordnings artikel 2, stk. 1 bestemmer interventionsorganerne det sted, hvor kornet skal overtages;

14. sagsøgte i hovedsagen (herefter benævnt sagsøgte) og Kommissionen har gjort gældende, at disse bestemmelser nødvendigvis indebærer, at den interesserede skal angive det sted, hvor varerne befinder sig på tidspunktet for tilbudets afgivelse, således at interventionsorganet sættes i stand til at afgøre, om betingelsen i artikel 1 i forordning nr. 132/67 er opfyldt, samt til at udpege det sted for overtagelsen, som forekommer det mest hensigtsmæssigt;

15. sagsøgeren i hovedsagen (herefter benævnt sagsøgeren) har imidlertid — uden at benægte, at denne oplysning i almindelighed skal gives — hertil indvendt, at den er overflødig, når en medlemsstat, her Forbundsrepublikken Tyskland, ved en generel beslutning har gjort brug af sin kompetence i medfør af artikel 5 i forordning nr. 1028/68 til at fastsætte yderligere betingelser og forud, for hvert handelscenter, har udpeget de steder for overtagelse, hvor interventionsorganerne forpligter sig til at overtage kornet uden yderligere omkostninger for den erhvervsdrivende:

sagsøgeren anfører, at udpegningen af det sted, hvor varerne befinder sig på tilbudstidspunktet, herefter ikke har nogen mening, eftersom der ikke længere er anledning for interventionsorganet til dels at undersøge, om det udpegede handelscenter er et af de tre, som nævnes i artikel 1, dels at udpege et sted for overtagelsen, idet dette er udpeget og godkendt i forvejen.

16. En sådan fortolkning af artikel 1 i forordning nr. 132/67 er uforenelig både med bestemmelsens ordlyd og med dens formål;

bestemmelsen pålægger bindende interventionsorganerne, af hensyn til en så vidt mulig rationel og billig opbygning af interventionssystemet, under alle omstændigheder at undersøge, om det udpegede handelscenter er blandt de tre, som ligger nærmest det sted, på hvilket kornet befinder sig på tidspunktet for tilbudets afgivelse;

interventionssystemet, som er indført for under hensyntagen til de regionale prisforskelle at sikre producenterne afsætning af deres korn til rimelige priser, når det ikke kan afsættes på normale rentabilitetsbetingelser, kan indeholde forholdsregler med henblik på at hindre, at der opstår incitamenter til at transportere varerne til et andet sted med det ene formål at opnå en højere interventionspris;

pligten til på tidspunktet for tilbudets afgivelse at angive det sted, hvor varerne befinder sig, og her at holde dem rede for interventionsorganet — idet der gives dette mulighed for at undersøge, om tilbudet er lovligt, og det i bekræftende fald overlades det at udpege stedet for overtagelsen — bidrager til at virkeliggøre det nævnte mål:

17. denne betingelse taber ikke sin betydning og nytte i tilfælde af, at stederne for overtagelsen er udpeget i forvejen og på generel måde;

myndighederne i Forbundsrepublikken Tyskland har i øvrigt tilkendegivet, at de vil anvende de supplerende foranstaltninger, som de har truffet, på den beskrevne måde;

18. der må derfor svares, at tilbud til intervention for at være lovlige og forpligtende for interventionsorganet skal angive det sted, hvor de tilbudte varer befinder eller vil befinde sig på tidspunktet for tilbudets afgivelse, dvs. på det tidspunkt, hvor tilbudet kommer frem til det nævnte organ.

Vedrørende det fjerde og femte spørgsmål

19. For det tilfælde, at der ikke i tilbudet gives oplysninger om det sted, hvor varerne befinder sig, spørges der, om et sådant tilbud kan berigtiges senere, og om det, i bekræftende fald, kan antages at være afgivet på den dag, på hvilken det oprindeligt ufuldkomne tilbud blev afgivet.

20. Interventionssystemets gnidningsløse funktion hindrer ikke, at et ufuldkomment, men i øvrigt i formen lovligt tilbud senere berigtiges ved angivelse af det sted, hvor varerne befinder sig;

det er imidlertid først fra det øjeblik, hvor tilbudet er fuldkomment, at det kan have retsvirkninger;

21. der må derfor svares, at et oprindeligt ufuldkomment tilbud senere kan berigtiges, men at det først får retsvirkninger i det øjeblik, hvor det opfylder samtlige betingelser for at være lovligt.

Vedrørende det sjette spørgsmål

22. Ved det sjette spørgsmål ønskes Domstolens svar på, om udtrykket »befinder sig på tidspunktet for tilbudets afgivelse« i artikel 1 i forordning nr. 132/67 betyder, at tilbudet kun er lovligt, såfremt de tilbudte varer er oplagret på et bestemt sted, eller om valget af et af de tre handelscentre, som nævnes i artikel 1, kan ske med hensyn til varer under transport.

23. Det fremgår af svarene på de foregående spørgsmål, at artikel 1 i forordning nr. 132/67 indebærer, at de tilbudte varer på tidspunktet for tilbudets afgivelse skal være stillet til rådighed for interventionsorganet, således at dette alene er beføjet til at træffe bestemmelse om varernes eventuelle senere flytning;

udtrykket »befinder sig på tidspunktet for tilbudets afgivelse« skal forstås på denne måde.

Vedrørende det syvende spørgsmål

24. Endelig spørges der, om bestemmelserne i de ovennævnte fællesskabsforordninger er bindende, eller om medlemsstaterne kan fastsætte noget herfra afvigende.

25. De bestemmelser, som ønskes fortolket, vedrører væsentlige bestanddele af den fælles markedsordning for korn;

med henblik på at realisere dennes målsætninger skal iværksættelsen af interventionsmekanismerne være reguleret så ensartet som muligt for at undgå, at den frie bevægelighed for korn under normale forhold på Fællesskabets interne marked hindres.

26. Det er derfor udelukket at antage, at medlemsstaterne kan fastsætte noget herfra afvigende, når forordningernes forfattere ikke klart har tilkendegivet dette.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt den af Hessischer Verwaltungsgerichtshof i henhold til denne rets kendelse af 19. juli 1971, for ret:

1. Udtrykkene »tilbud« og »tilbudt« i forordningerne nr. 120/67, 132/67 og 1028/68 skal fortolkes ensartet i de forskellige medlemsstater, og under hensyn til formålene med den interventionsordning, som er oprettet ved disse forordninger.

2. Tilbud skal anses for afgivet efter betydningen i de af den nationale ret nævnte forordninger, når det skriftligt er kommet frem til interventionsorganet.

3.a) Tilbud til intervention skal for at være lovlige og forpligtende for interventionsorganet angive det sted, hvor de tilbudte varer befinder eller vil befinde sig på tidspunktet for tilbudets afgivelse, dvs. på det tidspunkt, hvor tilbudet kommer frem til det nævnte organ.

b) Et oprindeligt ufuldkomment tilbud kan senere berigtiges men får først retsvirkninger i det øjeblik, hvor det opfylder samtlige betingelser for at være lovligt.

4. Artikel 1 i forordning nr. 132/67 indebærer, at de tilbudte varer på tidspunktet for tilbudets afgivelse skal være stillet til rådighed for interventionsorganet, således at dette alene er beføjet til at træffe bestemmelse om varernes eventuelle senere flytning.

5. Medlemsstaterne kan ikke fastsætte regler, der afviger fra reglerne i de ovennævnte forordninger, når noget sådant ikke klart er tilkendegivet.

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 1. februar 1972.

A. Van Houtte
Justitssekretær

R. Lecourt
Præsident

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT KARL ROEMER FREMSAT DEN 18. JANUAR 1972

Høje Ret.

Følgende bemærkninger skal gøres til bedømmelsen af de to præjudicielle forelæggelser (sagerne 49/71 og 50/71), der skal behandles i dag, og som ved Domstolens kendelse af 10. november 1971 er blevet forenet med henblik på den mundtlige behandling.

Som det er bekendt fra andre retssager indførte Rådets forordning nr. 120/67 af 13. juni 1967 (EFT 1967, s. 29; org.ref. ABl. 117, s. 2269) den definitive markedsordning for korn med et ensartet prissystem (fælles indikativpriser og ensartede tærskelpriser og interventionspriser). Ifølge forordningens artikel 7 er de statslige interventionsorganer i hele produktionsåret forpligtede til at opkøbe det inden for Fællesskabet høstede korn (blandt andet blød hvede og byg), der bliver dem tilbudt. Enkelthederne i interventionen er fastsat i Rådets forordning nr. 132/67 af 13. juni 1967 (EFT 1967, s. 66; org.ref. ABl. L 120, s. 2364) og — for så vidt det er af interesse i nærværende sag — i Kommissionens forordning nr. 1028/68 af 19. juli 1968 (ABl. L 176, s. 1) »om fastsættelse af fremgangsmåden og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse af korn for produktionsåret 1968/69«. På dette sted skal det kun fremhæves, at det i foråret 1969 kom til et kursfald for den franske franc, fordi det på det tidspunkt forventedes, at den ville blive nedskrevet. Visse virksomheder fra andre medlemsstater, som havde eksporteret varer under ydelse af langfristede kreditter for betalingen i franske franc, solgte dengang deres eksportkrav i fransk valuta med rabat, altså under den officielle vekselkurs, hvorved de gjorde det muligt for importører i andre medlemsstater — herunder virksomheder i Forbundsrepublikken — at opkøbe fransk korn til interventionsprisen og, trods de med transaktionerne forbundne omkostninger, at overdrage det, åbenbart med fortjeneste, til det tyske interventions-